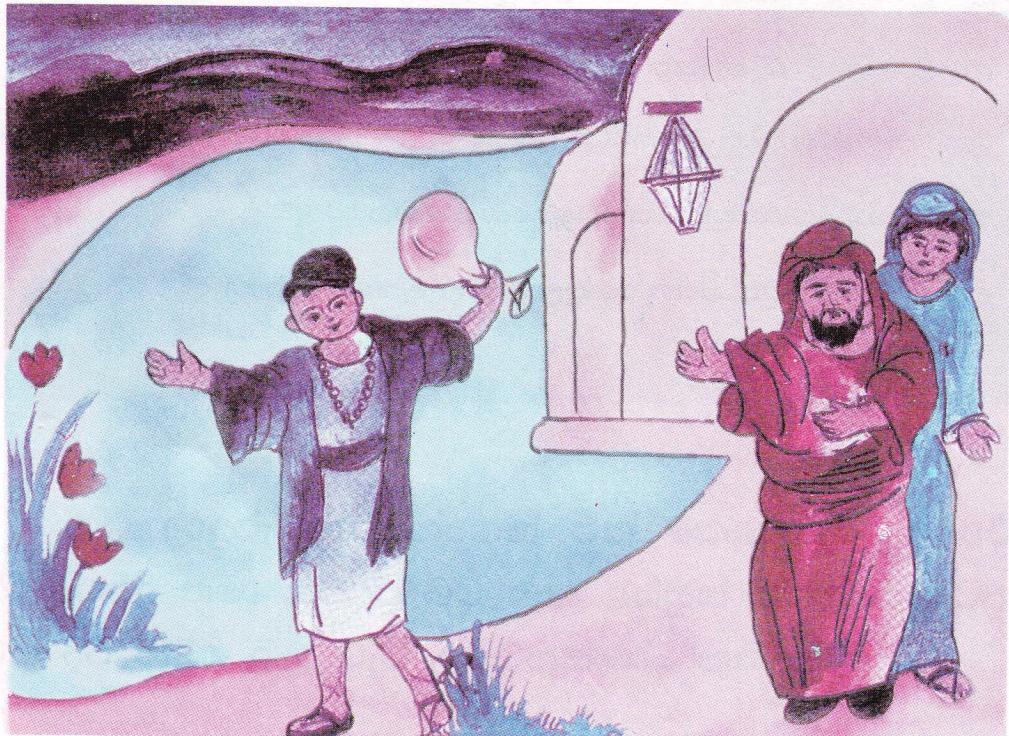

21. සමාව අයැදිමු

එක් පවුලක පුත්තු දෙදෙනෙක් සිටියා.
 ලොකු පුතා තාත්තාට කිකරුයි.
 බාල පුතා සැම විට ම තාත්තාට කිකරු වුණේ තැහැ.
 ද්වසක් දා බාල පුතා ගෙදරින් පිට වි
 වෙනත් පලාතකට ගියා. ඒ පලාතේ ඔහුට
 තරක යාථටෝ සිටියා. ඒ යාථටෝත් එක්ක කාලා, බිලා විනෝද
 වෙලා මූදල් සියල්ල ම වියදම් කළා.

දැන් ඔහුට සල්ලින් තැහැ. යාලවොත් තැහැ. කන්ත අදින්තන් තැහැ.

ඔහු තනි වුණා. ඔහුට ගෙදර මතක් වුණා.

තාත්තාව, මතක් වුණා. අයියා ව මතක් වුණා.

ඔහුට ගෙදර එන්ත සිතුණා.

“ඡේත් කොහොමද ගෙදර එන්නේ? තාත්ත ගහල පන්තයි ද?”

ඔහු සිතුවා.

“තැ තාත්තා ගර හොඳයි”

කියා ඔහු තමාට ම කියා ගත්තා.

ඔහු තාත්තාට සොයා ගෙන ගේදර ආවා.

දුර තියාම තාත්තා පොඩී පුතාට ගදුනා ගත්තා.

දුවලා ගිහින් පුතාට පිළිගත්තා.

“අනේ තාත්තේ මට සමාවෙත්ත, මම තාත්තාට අකිකරු වුණා.”

ඔහු තාත්තාගේ දෙපා වැදලා සමාට ඉල්ලාවා.

තාත්තා ඔහුට පත්තා ගත්තේ තැහැ. හිරහැර කලේ තැහැ.

ඔහුට සමාට දුන්තා. ආදරයෙන් පිළිගත්තා.

පැවරැමි

1. මව පියන් ලමුන්ට ආදරේ බව දත්තේ කොහොම ද?
2. තමුන් අතින් වරදක් වුවහොත් කුමක් කළ යුතු ද?